385R1739

27.6.85 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 167/3

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1739/85

av den 24 juni 1985

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa kullager och koniska rullager med ursprung i Japan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2176/84 av den 23 juli 1984 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen(1), särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lämnat efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovannämnda förordning, och

med beaktande av följande:

A. Provisoriska åtgärder

1. Kommissionen införde genom förordning (EEG) nr 3669/84(2) en preliminär antidumpningstull på import av kullager med en största yttre diameter på mer än 30 mm och koniska rullager med ursprung i Japan, tillverkade eller exporterade av Koyo Seiko Co. Ltd, Nachi-Fujikoshi Corporation (Nachi), Nippon Seiko KK (NSK) och NTN Toyo Bearing Co. Ltd.

2. Rådet förlängde genom förordning (EEG) nr 1034/85(3) giltighetstiden för den preliminära tullen med en tid som inte fick överskrida två månader.

B. Efterföljande förfarande

3. Efter införandet av den preliminära antidumpningstullen och inom den tidrymd av en månad som fastställs i artikel 3 i förordning (EEG) nr 3669/84 begärde och bereddes de fyra berörda exportörerna tillfälle att yttra sig hos kommissionen och informerades i detalj om de fakta på vilka kommissionen hade grundat sin preliminära slutsats om dumpning.

4. Samma parter, med undantag för NTN, anhöll också om ett möte för att bli underrättade om de fakta på vars grundval det avsågas att en slutgiltig antidumpningstull skulle införas och denna anhållan bifölls. Parterna beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på denna information.

5. Förutom de utredningar som ledde till de preliminära fastställandena har kommissionen genomfört kompletterande undersökningar på platsen i Nachis och NSK:s lokaler i Tokyo, Japan.

6. Före införandet av den preliminära tullen underrättade ett visst antal mindre japanska tillverkare och exportörer kommissionen om att de ansåg sig berörda av förfarandet och erbjöd sig att samarbeta. Frågeformulär sändes till alla dessa företag och på grundval av de mottagna svaren avgjorde kommissionen preliminärt vilka företag som hade tillverkat de lager som omfattades av förfarandet och exporterat dem till gemenskapen under referensperioden. Detta gällde följande företag, i vilkas lokaler kontrollbesök genomfördes:

   — Asahi Seiko Co. Ltd, Osaka

   — FKC Bearing Co. Ltd, Osaka

   — Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka

   — Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Osaka

   — Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka

   — Maekawa Bearing MFG Co. Ltd, Osaka

   — Matsuo Bearing Co. Ltd, Osaka

   — Minamiguchi Bearing MFG Co. Ltd, Osaka

   — Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka

   — Sapporo Precision Inc., Sapporo

   — Wada Seiko Co. Ltd, Osaka

   Under loppet av utredningen framgick det att Sapporo Precision Inc. inte är ett tillverkningsföretag utan får nästan alla de berörda lagren från Kita Nippon Seiko Co. Ltd, ett tillverkningsföretag som är majoritetsägt av Sapporo Precision Inc. och följaktligen anses stå under effektiv kontroll av detta. På grund av detta behandlades de båda företagen för utredningens syften som en enda ekonomisk enhet.

(1) EGT nr L 201, 30.7.1984, s. 1.
(2) EGT nr L 340, 28.12.1984, s. 37.
(3) EGT nr L 112, 25.4.1985, s. 1.

Alla dessa tillverkare och exportörer underrättades därefter om kommissionens utredningsresultat och fick tillfälle att kommentera dem, vilket en del företag gjorde.

7. Inom den tidsgräns som anges i artikel 3 i förordning (EEG) nr 3669/84 anhöll två oberoende importörer om att få yttra sig, vilket beviljades, och kommissionen begärde därefter in information från en annan oberoende importör av berörda lager, nämligen Findling Wälzlager, Karlsruhe, Tyskland.

C. **Normalvärde**

8. Normalvärde för de lager som omfattas av den preliminära tullen fastställdes slutgiltigt på grundval av det pris som betalades av oberoende köpare av liknande lager sålda i Japan, med hjälp av den metod som kom till användning redan vid det preliminära fastställandet av dumpning, med beaktande av nya uppgifter som inkommit från de berörda parterna.

En part ifrågasatte användningen av det kombinerade vägda medeltalet av försäljningspriser till oberoende köpare i de fall då inhemsk försäljning skedde både direkt av tillverkaren och genom helägda eller kontrollerade försäljningsbolag. Han hävdade att i sådana fall borde användas det vägda medeltalet av tillverkarens försäljningspriser till oberoende kunder och till dess dotterbolag i de fall då dessa priser är jämförbara eller att normalvärdet alternativt borde fastställas på grundval av direkt försäljning till oberoende kunder enbart av tillverkaren. På grundval av det material som ställdes till dess förfogande är kommissionen inte övertygad om att de priser som tillämpas vid transaktioner mellan tillverkaren och dess försäljningsbolag är jämförbara med de priser som tillämpas vid transaktioner mellan tillverkaren och oberoende köpare. Eftersom transaktioner mellan tillverkaren och dess försäljningsbolag inte kan betraktas som vanliga affärstransaktioner, bör normalvärdet följaktligen i enlighet med artikel 2.3 a i förordning (EEG) nr 2176/84 grundas på jämförbara priser i normal affärsverksamhet i exportlandet, vilka under ifrågavarande omständigheter är de priser som betalas av oberoende kunder till tillverkaren och dennes försäljningsbolag, som bildar en enda ekonomisk enhet på grund av ägarförhållandet och den övergripande kontroll som utövas av tillverkningsföretaget. Endast om hänsyn tas till försäljning som görs av de kontrollerade försäljningsbolagen avspeglar det därigenom fastställda normalvärdet på ett riktigt sätt hela det spektrum av priser som betalas på hemmamarknaden. Den information som inkom från den berörda tillverkaren visar att både dess största försäljningsföretag och dess egna försäljningsavdelningar visserligen säljer till alla slags inhemska kunder, men att försäljningsföretaget säljer till ett förhållandevis större antal små distributörer jämfört med försäljningsavdelningarna, och det bestrids inte att de priser som debiteras på denna sektor av marknaden normalt är högre.

9. Utredningen av dumpning från de mindre tillverkarnas sida avsåg tiden den 1 oktober 1983 till 31 mars 1984.

10. I syfte att fastställa normalvärdet för var och en av dessa mindre tillverkare vars tillverkningsverksamhet enbart hänförde sig till lager, gjorde kommissionen ett representativt urval av kullager, vars export till gemenskapen representerade de största sammanförda värdena och tillsammans svarade för minst 75 % av varje tillverkares export av kullager och koniska rullager till gemenskapen under utredningstiden. Normalvärdet fastställdes för detta stickprov på grundval av det vägda genomsnittspris som betalades för likadana produkttyper på den japanska marknaden. Om en tillverkare inte på hemmamarknaden säljer en typ som är identisk med den exporterade typen, fastställdes normalvärdet för en typ som säljs på hemmamarknaden och har egenskaper som i hög grad liknar dem som kännetecknar den typ som faktiskt exporteras. Om en sådan likartad typ inte var tillgänglig, fastställdes normalvärdet på grundval av ett konstruerat värde genom att för varje företag summeras produktionskostnad och en vinstmarginal som motsvarade den rörelsevinst som hade uppnåtts under det senaste hela räkenskapsåret.

D. **Exportpris**

11. Utom när exporten skedde till dotterbolag i gemenskapen, fastställdes exportpriserna på grundval av de priser som faktiskt betalades eller skulle betalas till lagertillverkarna för den produkt som dessa sålde för export till gemenskapen. Denna grund tillämpades inte bara på de tillverkare som sålde direkt till gemenskapen utan också på dem som sålde för export till gemenskapen genom självständiga mellanhänder i Japan, kända som "handelshus", och på dem som sålde på båda sätten. I dessa fall har det pris till vilket tillverkaren sålt lager till mellanhänderna betraktats som exportpriset i den mening som anges i artikel 2.8 a i förordning (EEG) nr 2176/84, med hän-

syn till det faktum att varornas slutdestination var känd av tillverkaren vid den tidpunkt då de levererades till handelshuset och att normalpriset har fastställts på en motsvarande nivå. Denna metod innebär att om handelshusen exporterar i eget namn omfattas deras export av den tull som gäller för "övriga", om de inte visar att de exporterade lagren kommer från en viss tillverkare för vars export en lägre enskild tullsats gäller. Detta resultat tar hänsyn till handelshusens möjlighet att anskaffa lager för export från vem som helst av ett stort antal tillverkare.

Med hänsyn till dessa möjligheter framstår inte alternativet — att utreda förhållandena för handelshusen själva på grundval av tillfälliga förbindelser med ett antal olika tillverkare — som en rimlig lösning. Denna metod användes också med avseende på en tillverkare som, för export till gemenskapen, sålde de berörda lagren till en annan oberoende japansk tillverkare, eftersom den senare varken producerade eller sålde likadana lager på den japanska marknaden och därför åtog sig att fungera som ett handelshus med avseende på denna lagerexport. I detta sammanhang ansågs det irrelevant om det företag som agerade som handelshus satte sitt vidareförsäljningspris självständigt eller tillämpade ett fast pålägg. Att öka tillverkarens exportpris med vinstmarginaler och fasta kostnader för en mellanhand som inte kontrolleras av sin leverantör, som den berörda svaranden föreslår, skulle vara motiverat endast om dumpningsmarginalen fastställdes för mellanhanden och inte för tillverkaren.

12. Om exporten gjordes till dotterbolag i gemenskapen användes samma metod som vid fastställandet av den preliminära tullen, varvid hänsyn dock togs till nya uppgifter som inkommit från de berörda parterna. Vissa parter ifrågasatte avdraget av en vinstmarginal på 6 % för de japanska tillverkarnas dotterbolag i gemenskapen vid beräkningen av exportpriserna. De uppgifter som kommissionen samlat visar att denna marginal är lika giltig för ett företag som fungerar som ett fullt utbyggt försäljningsdotterbolag och för ett företag som har de berörda lagren i förslutna lager och säljer dem till oberoende importörer i gemenskapen.

E. Jämförelse

13. Vid jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriserna har kommissionen i förekommande fall tagit hänsyn till skillnader som påverkar prisernas jämförbarhet, som skillnader i fysiska egenskaper och skillnader i försäljningsvillkor i de fall då det nöjaktigt kunnat bevisas ett direkt förhållande mellan dessa skillnader och berörd försäljning, vilket är fallet i fråga om skillnader i kreditvillkor, garantier, teknisk hjälp, provisioner, löner till försäljare, förpackning, frakt, försäkring, hantering och därtill anknutna kostnader. Alla jämförelser gjordes på nivån fritt fabrik. Ingen hänsyn togs till anspråk rörande fasta kostnader och allmänna omkostnader. I själva verket begränsar lagstiftningen inom gemenskapen de förhållanden som hänsyn får tas till vid fastställandet av jämförbarhet i prishänseende till vissa faktorer som anses relevanta och anges i artikel 2.9 i förordning (EEG) nr 2176/84: fysiska egenskaper, kvantiteter, försäljningsvillkor, tid och handelsled. Den enda rubrik under vilken fasta kostnader och allmänna omkostnader skulle kunna beaktas är försäljningsvillkor, men i detta sammanhang är eventuella justeringar begränsade till de skillnader som står i direkt samband med de berörda försäljningarna. Enligt gemenskapens lagstiftning anses det inte att detta generellt sett är fallet för skillnader i fasta kostnader och allmänna omkostnader.

14. En part hävdade att om normalvärdet baseras på det kombinerade vägda genomsnittet av priserna för försäljning till oberoende köpare från tillverkaren och hans helägda eller kontrollerade försäljningsbolag, bör dessutom hänsyn tas till fasta kostnader och allmänna omkostnader som det inhemska försäljningsbolaget ådragit sig, med motiveringen att alla dessa kostnader står i direkt samband med dess försäljning på hemmamarknaden eftersom det endast ägnar sig åt inhemsk försäljning av lager. Detta krav kan inte beviljas. För det första hänför det sig till en formell distinktion mellan det tillverkande företagets försäljningsavdelningar och dess försäljningsbolag, vilken inte kan accepteras med tanke på det nära förhållande mellan tillverkaren och dess försäljningsbolag som grundar sig på den övergripande kontroll som utövas av den förra, vilket redan har berörts under

punkt 8 ovan. Därför finns det ingen grund för svarandens argument — enligt vilket förhållandet mellan fasta kostnader och försäljning skiljer sig åt mellan tillverknings- och försäljningsföretagen.

Dessutom får enligt förordning (EEG) nr 2176/84 endast hänsyn tas till skillnader i de faktorer som nämns i artikel 2.9. En av dessa faktorer är "försäljningsvillkor". Detta är en relativt inskränkt teknisk term som hänför sig till de förpliktelser som ligger i försäljningsavtalets natur och som kan anges i själva kontraktet eller de allmänna försäljningsvillkor som utfärdas av säljaren. Det avgörande är om kostnaderna är absolut nödvändiga för att uppfylla villkoren i den berörda försäljningen.

Om detta första kriterium är uppfyllt skall det dessutom visas att dessa kostnader har ett direkt funktionellt samband med den berörda försäljningen, dvs. att de uppstår därför att en viss försäljning görs. I allmänhet har fasta kostnader och allmänna omkostnader, var de än uppstår, inte ett sådant direkt funktionellt samband och hänsyn får därför inte tas till dem. Det finns ingen anledning att avvika från denna riktlinje på grund av formella juridiska skillnader, som att övergripande ledningsfunktioner förläggs till ett företag hellre än ett annat eller till mer än ett företag, gruppens koncernstruktur eller att försäljning på hemmamarknaden sköts av ett försäljningsdotterbolag eller en försäljningsavdelning.

15. Ett företag krävde justering för en rimlig vinstmarginal för dess inhemska försäljningsbolag, förutom alla fasta kostnader och allmänna omkostnader som dessa haft, på grundval av skillnader i handelsled mellan dessa företags försäljning och den försäljning som gjorts av tillverkaren för export. Vad beträffar detta krav är det uppenbart att det med hänsyn till likheterna i funktion mellan försäljningsbolagen å ena sidan och försäljningsfilialer eller försäljningsavdelningar hos tillverkaren å andra sidan, och med hänsyn till att det inte finns några väsentliga skillnader i sammansättningen av deras respektive kundkategorier, inte finns någon skillnad i handelsled som det skulle vara rimligt att ta hänsyn till. Dessutom bör kravet också avvisas på grund av det skäl som redan angivits i punkt 14 ovan med avseende på den rent formella karaktären hos distinktionen mellan tillverkaren och hans försäljningsdotterbolag.

16. Vissa parter påpekade också att eftersom det med tanke på att det i fallet med associerade importörer tas hänsyn till importörens alla kostnader vid konstrueringen av exportpriset, bör användas en identisk metod om försäljning på hemmamarknaden görs indirekt genom ett associerat försäljningsbolag. Detta argument blandar samman två olika frågor, nämligen konstruktionen av exportpriset på grundval av ett vidareförsäljningspris hos en närstående importör, och jämförelsen mellan normalvärde och exportpris. I syfte att konstruera exportpriset föreskriver förordning (EEG) nr 2176/84 avdrag med alla kostnader som uppstår mellan import och vidareförsäljning. Detta sker i syfte att komma fram till ett exportpris som bedöms vara opåverkat av förhållandet mellan exportföretaget och dess associerade importör. Vad beträffar jämförelsen mellan normalvärde och exportpris gäller andra regler som har lett till prisjusteringar för alla faktorer för vilka justeringar bör göras, som förklaras i punkt 13 ovan.

F. Dumpningsmarginaler

17. Normalvärdet jämfördes med exportpriset transaktion för transaktion, varvid export till identiska priser sammanfördes.

18. Ett antal parter upprepade kravet på att normalvärdet inte skulle jämföras med exportpriset i varje transaktion för sig, utan att det vägda genomsnittspriset på hemmamarknaden skulle jämföras med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje typ av lager. Skälen för att använda metoden där varje transaktion beaktas i sig, som står i fullständig överensstämmelse med artikel 2.13 b i förordning (EEG) nr 2176/84, har angetts i punkt 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3669/84 om införande av en preliminär tull, och bekräftas härmed för det slutgiltiga fastställandet av dumpning.

19. De dumpningsmarginaler som fastställts på grundval av ovanstående för varje typ av lager viktades därefter med hänsyn till det samlade exportvärdet cif för de lager som omfattas av utredningen. Om tillverkarna också sålde genom handelshus till högre priser än dem som debiterades vid direkt export, togs detta faktum i beaktande både vid beräkningen av dumpningsmarginalerna för olika typer av lager och vid viktningen av dessa marginaler i förhållande till det totala värdet cif. Följande generella dumpningsmarginaler framkom för respektive företag:

	Kullager (%)	*Koniska rullager* (%)
NTN Tokyo Bearing Ltd, Osaka	3,20	2,09
Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka	5,52	4,39
Nippon Seiko KK, Tokyo (NSK)	16,71	45,04
Nachi Fujikoshi Corporation, Tokyo (Nachi)	13,91	22,72
FKC Bearing Co. Ltd, Osaka	1,21	ingen export
Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka	7,97	ingen export
Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka	21,75	ingen export
Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka	4,23	ingen export
Sapporo Precision Inc., Sapporo	1,86	ingen export
Wada Seiko Co. Ltd, Osaka	10,73	ingen export

Det konstaterades att export från Inoue Jikuuke och Maekawa Bearing inte hade varit dumpad och de dumpningsmarginaler som fastställdes i fråga om Matsuo Bearing (0,98 %) och Minamiguchi Bearing (0,97 %) konstaterades vara obetydliga.

20. Med avseende på en av de berörda tillverkarna, Izumoto Seiko Co. Ltd, kunde den information om normalvärde som hade lämnats in som svar på frågeformuläret inte kontrolleras vid tiden för undersökningen på platsen, och vid det tillfället fick kommissionens tjänstemän ännu fler motsägelsefulla uppgifter. Företaget fick därför en sista möjlighet att komma in med fullständiga skriftliga uppgifter och anmodades att tillåta kontroll av dessa uppgifter på kommissionens kontor. Företaget kom inte in med någon information som kunde kontrolleras. Det har därför varit nödvändigt att basera fastställande av dumpning med avseende på detta företag på tillgängliga fakta. Vid beräkningen användes endast de uppgifter som företaget inkommit med som ansågs tillräckligt tillförlitliga.

21. För tillverkare eller exportörer som inte har gett sig till känna under utredningens lopp har dumpning fastställts på grundval av tillgängliga fakta. I detta hänseende ansåg kommissionen att resultaten av dess utredning gav en tillförlitlig grund för bestämning av dumpningsnivån och att det skulle innebära en belöning för uteblivet samarbete om dumpningsmarginalen för dessa företag sattes lägre än de högsta dumpningsmarginaler som fastställts för de tillverkare eller exportörer som har samarbetat med utredningen. Av dessa skäl är det rimligt att använda sistnämnda dumpningsmarginaler för den eventuella resterande grupp av tillverkare och exportörer som inte har samarbetat.

G. Skada

22. Rådet har på nytt granskat det material som ledde kommissionen till de slutsatser om skada som anges i kommissionens förordning (EEG) nr 3669/84. Eftersom ingen av de berörda parterna har inkommit med nytt material eller framfört välgrundade argument som kunde ifrågasätta giltigheten av kommissionens slutsatser om skada, som nåddes vid den preliminära undersökningen, bekräftas dessa slutsatser. De fakta, särskilt med avseende på underprissättning på gemenskapens marknad, som slutgiltigt fastställts visar att den skada som vållas av dumpning av kullager med en största yttre diameter på mer än 30 mm och koniska rullager som har sitt ursprung i Japan, beaktad separat från den skada som vållas av andra faktorer, skall betraktas som väsentlig.

H. Gemenskapens intresse och tullavgiften

23. Endast en inköpare av nämnda lager i gemenskapen har reagerat på förfarandet efter införandet av preliminär tull och klagat över att införandet av tull gör det svårt att konkurrera med lager som har sitt ursprung i Östeuropa. Dessa svårigheter kan visserligen föreligga, men detta är inget motiv för att inte vidta åtgärder mot skadlig import från Japan. Under tiden har kommissionen åter inlett antidumpningsförfaranden mot lagerimport från Östeuropa.

24. Med tanke på de särskilt stora svårigheter som industrin i gemenskapen står inför, dess ekonomiska, sociala och strategiska betydelse och att det är relativt sällsynt med prisökningar på varor som tillverkas i gemenskapen på grund av att det införs en antidumpningstull, har rådet kommit fram till slutsatsen att det ligger i gemenskapens intresse att åtgärder vidtas. Under dessa omständigheter kräver skyddet av gemenskapens intresse ett införande av en slutgil-

tig antidumpningstull på import av kullager med en största yttre diameter på mer än 30 mm och koniska rullager som har sitt ursprung i Japan, samt uttag av de belopp som ställts som säkerhet genom den preliminära antidumpningstullen enligt den tullsats som införts slutgiltigt för Koyo Seiko Co. Ltd (för båda kategorierna av lager), Nachi Fujikoshi Corporation (för båda kategorierna av lager), NTN Tokyo Bearing Co. Ltd (endast för koniska rullager) och enligt tullsatsen för preliminär tull i övriga fall. Tullsatsen för antidumpningstullen bör motsvara de konstaterade dumpningsmarginalerna, avrundade nedåt till närmaste tiondel av en procent, med beaktande av de skador som vållats och särskilt med beaktande av den underprissättning som konstaterats under kommissionens utredning. I alla de undersökta fallen konstaterades underprissättning med avseende på de importerade lagren på en nivå som överskred de införda tullarna, både preliminära och slutgiltiga, på grundval av de prisnivåer som konstaterats under den relevanta perioden.

25. En part begärde att den slutgiltiga tullen på kullager skulle begränsas till enradiga, djupräfflade kullager, eftersom förut gjorda prisåtaganden hade varit begränsade till denna kategori av kullager och utredningen hade begränsats till dessa.

Det är visserligen sant att förut gjorda prisåtaganden endast gällde denna kategori av kullager, men den nuvarande utredningen inleddes för att se över de åtgärder som vidtagits i samband med det förut inledda förfarandet mot kullager och koniska rullager och var inte begränsad till en viss typ av kullager. Åtgärder som vidtas på grund av den nuvarande utredningen under loppet av dessa förfaranden behöver därför inte begränsas till samma räckvidd som de tidigare prisåtagandena. Det är visserligen också sant att utredningen med avseende på de fyra stora tillverkarna koncentrerades till enradiga, djupräfflade kullager, men dessa lager skall betraktas som representativa för all kullagerexport till gemenskapen från dessa fyra leverantörer. Denna representativitet ifrågasattes inte av något av de fyra företagen som, efter införandet av preliminär tull, uttryckligen ombads inkomma med uppgifter om normalvärde och exportpriser för kullager av annan typ än enspåriga, djupräfflade kullager, om de kunde bevisa att vissa av dessa typer skulle omfattas av de viktigaste exporterade typerna, som svarar för 75 % av exporten till gemenskapen. Inget av företagen inkom med sådana uppgifter.

Vad beträffar de små tillverkarna tog utredningen hänsyn till export till gemenskapen av alla lagertyper.

26. En självständig importör har hävdat att hans japanska leverantör avsevärt har ökat sina exportpriser från och med april 1984, dvs. efter utgången av den referensperiod som kommissionen valt för beräkning av dumpningsmarginalen, och följaktligen borde dessa prisökningar beaktas vid fastställandet av den slutgiltiga dumpningsmarginalen.

Enligt bestämmelserna i artikel 12.1 i förordning (EEG) nr 2176/84 avser det slutgiltiga fastställandet av dumpning alltid utredningsperioden. När det gäller fastställande av slutgiltiga antidumpningsåtgärder skall det nödvändigtvis bortses från den utveckling som ägt rum efter utgången av denna period, antingen den har att göra med dumpning eller skada. Varje annan metod skulle i praktiken göra utredningen permanent, tillåta exportörerna att manipulera resultaten genom kortvariga prishöjningar och inte ha stöd i bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2176/84.

I. Åtaganden

27. Ingen av de exportörer som berördes av utredningen har erbjudit sig att göra prisåtaganden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av kullager med en största yttre diameter på mer än 30 mm och koniska rullager enligt nummer ex 84.62 i Gemensamma tulltaxan och motsvarande Nimexe-nummer 84.62-09 och 84.62-17, med ursprung i Japan, med undantag för lager tillverkade av Inoue Jikuuke Kogyo Ltd, Maekawa Bearing MPG Co. Ltd, Matsuo Bearing Co. Ltd och Minamiguchi Bearing MFG Co. Ltd.

2. Antidumpningstullsatsen skall vara som anges nedan, uttryckt som andel av nettopriset fritt gemenskapens gräns, oförtullat:

a) Kullager (största yttre diameter på över 30 mm) tillverkade av:

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka:	3,2 %
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka:	5,5 %
— Nippon Seiko KK, Tokyo (NSK):	16,7 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokyo (Nachi):	13,9 %

— FKC Bearing Co. Ltd, Osaka:	1,2 %
— Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka:	7,9 %
— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka:	21,7 %
— Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka:	4,2 %
— Sapporo Precision Inc., Sapporo:	1,8 %
— Wada Seiko Co. Ltd, Osaka:	10,7 %
— Övriga:	21,7 %
b) Koniska rullager tillverkade av:	
— NTN Toyo Bearing. Ltd, Osaka:	2,0 %
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka:	4,3 %
— Nippon Seiko KK, Tokyo, NSK:	45,0 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokyo (Nachi):	22,7 %
— Övriga:	45,0 %

3. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas på denna tull.

Artikel 2

De belopp som ställts som säkerhet genom en preliminär antidumpningstull enligt förordning (EEG) nr 3669/84 skall tas ut enligt de tullsatser som slutgiltigt har införts avseende Koyo Seiko Co. Ltd (för båda kategorierna av lager), Nachi Fujikoshi Corporation (för båda kategorierna av lager), NTN Toyo Bearing Co. Ltd (endast för koniska rullager) samt enligt tullsatserna för preliminär tull i övriga fall, som är Nippon Seiko KK (för båda kategorierna av lager) och NTN Toyo Bearing Co. Ltd (för kullager).

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 24 juni 1985.

På rådets vägnar

C. SIGNORILE

Ordförande